

Вареники-вареники

Степан Руданський

Сидить москаль на прилавку,
Прищурює очі...
Так і знати: москалина
Вареників хоче.
Хоче бідний вареників,
То й ніщо питати!
Та тільки їх по-нашому
Не вміє назвати.

"Хазяюшка, галубушка! —
Став він говорити. —
Свари-ка мне вот энтаво!.."
"Та чого зварити?.."
"Да энтаво... как, бишь, ево
У вас называют?..
Вот, что, знаешь... берут тесто,
Сыром накладывают..."

"Та бог його святий знає,
Що вам, служба, гоже!..
Тісто сиром накладають...
То галушки, може?.."
"Не галушки, не галушки,
Я галушки знаю...
Свари-ка мне, галубушка...
Все, бишь, забываю..."

Уж с глаз долой, так с памяти!..
Вот энтакой бес-то!..
Да знаешь ли, этак сыр-то,
А на сыре тесто!.."
"Та бог його святий знає
І добрії люди!..
Сир у тісті?.. Хіба, може,
Чи не пиріг буде?"

"Да не пирог, голубушка..."

Экая досада!..
Да знаешь ли, туда масла
Да сметаны надо!..
А вона-то добре знає,
Чого москаль хоче...
Та чекає барабана,
Заким затуркоче.

Як почула барабана...
Слава тобі, боже!
Та й говорить москалеві:
"Вареників, може?.."
Аж підскочив москалина...
Та ніколи ждати.
"Вареники-вареники!"
Та й пішов із хати.